

Sygn. akt IV CO 19/08

POSTANOWIENIE

Dnia 13 maja 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz (przewodniczący)

SSN Grzegorz Misiurek (sprawozdawca)

SSN Henryk Pietrzkowski

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 13 maja 2009 r.,
o wznowienie postępowania zakończonego
postanowieniem Sądu Najwyższego
z dnia 30 listopada 2007 r., sygn. akt [...]
w sprawie z powództwa A.R.
przeciwko I. Spółce Akcyjnej
o zapłatę,

**wznawia postępowanie i uchyla postanowienie Sądu
Najwyższego z dnia 30 listopada 2007 r., sygn. akt [...] oraz
postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 10 września 2007 r.,
sygn. akt [...].**

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 30 listopada 2007 r. r. Sąd Najwyższy oddalił zażalenie powódki A.R. na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 10 września 2007 r., którym odrzucono jej skargę kasacyjną od wyroku tegoż Sądu z dnia 27 kwietnia 2007 r.

Od postanowienia tego powódka wniosła skargę o wznowienie postępowania, w której jako podstawę wznowienia wskazała uznanie wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego art. 398⁶ § 2 i 3 w związku z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c., stanowiących podstawę odrzucenia skargi kasacyjnej bez wezwania do usunięcia braku wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania oraz uzasadnienia tego wniosku, za sprzeczne z Konstytucją.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Trybunał Konstytucyjny wyrokiem z dnia 1 lipca 2008 r. w sprawie SK 40/07 (OTK-A 2008, nr 6, poz. 101) uznał, że art. 398⁶ § 2 i 3 w związku z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. w zakresie, w jakim przewiduje odrzucenie – bez wezwania do usunięcia braków – skargi kasacyjnej niespełniającej wymagań określonych w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c., jest niezgodny z art. 45 ust. 1 w związku z art. 31 ust. 3 i art. 2 Konstytucji. W uzasadnieniu wskazał na nieproporcjonalność sankcji w postaci odrzucenia – bez wzywania do uzupełnienia – skargi kasacyjnej nie zawierającej elementu konstrukcyjnego w postaci wniosku o przyjęcie tego środka zaskarżenia do rozpoznania i uzasadnienia tego wniosku. Wskutek powołanego orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego wyeliminowana została z porządku prawnego niekonstytucyjna norma nakazująca sądowi drugiej instancji i Sądowi Najwyższemu odrzucenie skargi kasacyjnej bez wezwania do usunięcia braków elementów skargi wymienionych w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. W świetle art. 401¹ k.p.c. zasadne jest zatem przyjęcie, że orzeczenie to stanowi podstawę wznowienia postępowania w sprawie niniejszej, zakończonego prawomocnym postanowieniem Sądu Najwyższego, oddalającym zażalenie na postanowienie Sądu drugiej instancji o odrzuceniu skargi kasacyjnej powódki.

Nie przesądza to, rzecz jasna, wyniku postępowania kasacyjnego. Oznacza natomiast, że badanie wymagań złożonej skargi kasacyjnej powinno być przeprowadzone ponownie, z uwzględnieniem stanu prawnego powstałego w następstwie derogacji art. 398⁶ § 2 i 3 w związku z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. we wskazanym przez Trybunał Konstytucyjny zakresie. Sąd drugiej instancji obowiązany jest więc potraktować skargę kasacyjną powódki nie zawierającą wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania i uzasadnienia tego wniosku nie jako podlegającą odrzuceniu *a limine*, lecz jako skargę zawierającą braki, do których usunięcia strona nie została wezwana.

W skardze o wznowienie postępowania zakwestionowano postanowienie Sądu drugiej instancji odrzucające skargę kasacyjną i akceptujące je postanowienie Sądu Najwyższego. Z tego względu właściwym do wznowienia postępowania jest Sąd Najwyższy (art. 401¹ k.p.c.). Sąd ten, oddalając zażalenie na postanowienie Sądu drugiej instancji oparte na nie konstytucyjnym przepisie, również zastosował ten przepis. Uzasadnia to uchylene zarówno postanowienia Sądu Najwyższego, jak i Sądu drugiej instancji.

Z tych względów na podstawie art. 412 § 4 k.p.c. orzeczono, jak w sentencji.

